

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 132.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡμετέρας ληΐδας, ἔδδεν τοῖσ' αὐτοῖς ἔδρων, εἰς αὐτῶν δὲ παρόντων, ἃ μὴ εἰς τὰς ὑπερβύδας παροῦν εἶν ἡμεῖς.

cum afficiebant, alij lancea ipsius latus fo-
diebant. Atque in eos quidē latrones, qui
vnā cum ipso in crucem acti fuerant, nihil
tale perpetrabant: in ipsam autē eiusmodi
contumeliis, quibus ne in nocentes quidē
& facinorosos vti fas est, bacchabantur.

Λαμπητῖα Ἐπιστοῦπόω. ρλα.

Lampetia Episcopo. 131.

Ὅτι ἄπερ τῆ σωματικῆς καλλῆς ὄρος
ἡ τῆς μελῶν συμμετρία, ἔτω καὶ τῆ
ψυχικῆς καλλῆς ἔχατος ὄρος, ἡ τῆς
ἀρετῆς συμμετρία. εἰ γὰρ αἱ ἀκρότη-
τες εἰς χακίαν ἐκπίπτουσιν, ὡς πινες
τῆς σοφῶν ἀπεφύγαντο. ἡ δὲ γὰρ
εἰναί τις οἰκονομικὸς εἰς φειδωλίαν ἐκ-
πίπτει, καὶ ἡ δὲ γὰρ εἰναί μεγαλόφυχος εἰς
ἀσωπίαν. διὸ καὶ μεσότητης εἶναι τὰς
ἀρετὰς ὡρίσαντο. ἀσθεῖας γὰρ καὶ
δυσασθεῖας μέση ἔστιν ἡ εὐσθένεια. εἰκό-
τως καὶ ὁ σφόδρος παρήνεσε, μὴ γίνεθ
δύ-
κτος πολὺ. εἰ δὲ καὶ τὸ το παραγῆ, μὴ ἐν
τοῖς εἰς σὲ παρὰ τῆς πέλας πλημμε-
λεμέθοις πικρὸς γίνεθ, καὶ ἀκριβῆς δι-
καστής, ἀλλ' ὑποφύλαξ τὸ δίκαιον τῆ ἀ-
γαθότητι, συζητῶμεν ἡμεῖς τοῖς συ-
γνώμης μέζονα εἰς σὲ πλάσσει.

Vt corporeæ pulchritudinis norma, mē-
brorum apta proportio est: ita etiam extre-
ma spiritualis pulchritudinis linea in vir-
tutum mediocritate consistit. Nam si ex-
tremities, vt quidam sapientes viri pro-
nunciarunt, in vitium degenerant (cupiēs
enim quispiā probus rei familiaris dispen-
sator esse, in tenacitatem & auaritiam la-
bitur: cupiens liberalis esse in prodigalita-
tem cadit. Vnde etiam virtutes mediocri-
tates esse definierunt. Inter pietatem enim
& impietatem medium locum pietas ob-
tinet.) haud abs re Sapiens quoque mo-
nuit, Noli esse iustus multū. Quod si hoc
quoque præcipit, caueas velim ne in iis, in
quibus alij aduersum te peccant scuerum
& acerbum iudicem te præbeas: verum iu-
stitiam bonitate vince, iis nimirum, qui
venia indigna peccata in te admittunt, ve-
niam tribuens.

Τῶ αὐτῶ. ρλβ.

Eidem. 132.

Ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα ἀφῆνοια τῶ ὑπο-
θεσιν τῆς ἐγκωμίων τῶ παναρίστου Ἐρ-
μογῆς τοῦ Ἐπιστοῦπόω & διώταται δὲ
ἐξαοθαί, ἔδδεν τὴν τῆς χατορθωμάτων
ἀφῆνοιαν ἡ γνώμην χωρεῖ, συζητῶμεν
μοι ἡμεῖς μὴ παρατήρησθ. ὅτι γὰρ μὴδὲ
παρὸς μέρος ἐπαρίεσαι ῥάδιον, πῶς
πᾶσιν ἐπέξελθεῖν δυνατὸν.

Quandoquidem mens nostra laudum
præstantissimi Episcopi Hermogenis ar-
gumentum, ac rerum ab eo præclare & ex
virtute gestarum amplitudinē capere ne-
quit, idcirco mihi velim ignoscas. Nam
qui aliqua etiam dumtaxat ex parte prædi-
candis ipsius laudibus vix par sum, quo-
nam tandem pacto omnes ipsius laudēs o-
ratione persequi possim?

Πέτρος Χολαστικῶ. ρλγ.

Petro Scholastico. 133.

Χρῆ, ὁ φίλος, τὰ ἀνόματα ἀφῆνας
τῆς ἀγαθῶν, ἅπῃ τὰ πράγματα βα-
δίζεις. βασιλεία μὲν γὰρ καὶ πλοδοπος καὶ
δόξα, ὀνόματα μὲν παρὰ τοῖς ἔξωθεν

Operæ precium est amice, relictis bono-
rum nominibus ad res ipsas contendere.
Regnum enim, & opes, ac gloria, nomina
quidem sunt apud externos: res autē apud
N x iij